

ikke vide, hvilken Skæbne Loven der ellers kan faae; men jeg kan som sagt dog ikke tillægge Forslaget overordentlig stor Betydning, skjøndt jeg tillægger det større Betydning end det forrige Forslag, der gik ud paa at indføre en Bestemmelse om en Revision hvert 5te Aar. Jeg har ved 2den Behandling angivet de Grunde, som bestemte mig til at stemme for det Forslag, der blev optaget i Loven. Jeg har ingen Grunde at føie til, hvad jeg dengang fremførte for det. Jeg har hørt anføre imod at beholde det, at det sandsynligvis vilde foranledige, at Ministeriet gik af. Det kan jeg ikke troe; thi det forekommer mig ikke, at Begrænsningen af Lovens Gyldighed er en tilstrækkelig Grund for et Ministerium til at gaae af. De samme Nyheter, som have sagt dette, have tillige sagt, at man vilde paatage sig et overordentligt stort Ansvar netop i dette Dieblif ved at foranledige et Ministerfliste, men jeg kan ikke Andet end troe, at naar Omstændighederne virkelig vare saa overordentlig vanstelige, vil det ærede Ministerium, om hvis Fædrelandsfærlighed vi ikke kunne tvivle, paa ingen Maade gaae af paa Grund af en saadan Tilføielse til Loven. Jeg troer ikke rigtig paa det. Paa den anden Side maa jeg sige, at jeg slet ikke betragter Spørgsmaalet om dette Forslags Vedtagelse som et Partispørgsmaal, nei, aldeles ikke. Dersom den Majoritet, der vedtog Forslaget ved 2den Behandling, havde bestaaet af Mænd, hvis Anskuelser om de vigtigste Ting vare fuldkomment overensstemmende, vilde jeg have anseet det for Pligt for de Medlemmer, der hørte til et saadant Parti, at holde fast paa Forslaget, selv om, eller just naar det kunde føre til et Ministerfliste; thi de havde da Haab om at bringe Repræsentanter for deres egne Anskuelser ind i Regjeringen. Men saaledes som Majoriteten var sammensat, kan jeg paa ingen Maade ansee det for et Partispørgsmaal; jeg maa derfor overlade det til Enhver især, som vil høre efter mit Raad — til hver Enkelt af dem, jeg pleier at følges med — at afgjøre, ikke hvad Indflydelse det kan have paa Partiets Stilling, men at overveie Spørgsmaalet reent, som det foreligger, og blot tage Hensyn til, om det er nyttigt for Landet at faae et Værn af den Størrelse, om det kan ansees for forsvarligt

at votere disse store Udgifter til et saadant Værn, at faae Afgjørelsen fast for en uoverskuelig lang Tid osv. Disse og lignende Spørgsmaal ere saadanne, som jeg troer Enhver maa overveie med sig selv, og jeg troer, at han kan i dette Tilfælde overveie og beslutte uden mindste Hensyn til Partistillingen. Jeg skal for Diebliffet ikke føie Mere til, hvad jeg her har udtalt.

Wiitber: Angaaende Forslaget under Nr. 57 om Væbningen paa Bornholm vil jeg blot udtale, at det forekommer mig, at der er god Anledning til at opsætte Spørgsmaalet om denne Væbning til en særskilt modnere Overveielse, altsaa til en Ordning ved særlig Lov, da der er kommet saa forskellige Meningsyttringer frem fra den vedkommende Befolkning selv. Der forekommer mig heri at ligge en ny Grund foruden dem, der tidligere vare blevne anførte, for at gaae ind paa det nævnte Forslag, som er stillet af forskellige ærede Medlemmer af Udvalget foruden mig selv. — Med Hensyn til de frivillige Corpser er der jo igjen fremkommet et Forslag. Jeg skal i nærværende Dieblif ikke opholde Thinget videre derved, i Særbeleshed efter at der er blevet fremført Ting af langt større Betydning i Anledning af det sidste Endringsforslag, der under dette Afsnit vil foreligge til Afstemning, og jeg skal derfor blot bemærke, at det, da der var et saa stort Overtal her i Thinget, som ved 2den Behandling aldeles bortstemte Paragraphen om de frivillige Corpser, har undret mig noget at see et Forslag om dem nu komme frem paant. Man kan i alt Fald være vis paa, at dette Forslag vil have den Følge, at en Deel af de mere formuende Folk her i Landet vil faae Leilighed til at opnaae nogle Begunstigelser. Men det forekommer mig, at det vil være en Plet paa Lovforslaget, der jo i Særbeleshed hviler paa den Grundsætning, at Alle personligt skulle udøve deres Børnepligt, om man tillader en Deel af Befolkningen ved en ringe Krigstjeneste efter egen Behagelighed at kunne frigjøre sig for at staae i Tjeneste i en længere Arrække lige med de Øvrige af Befolkningen. Forslaget under Nr. 63 b vil jo ligefrem have tilføielse,